

εὐτυχεῖν (ἀντίθ. ἀτυχεῖν, δυστυχεῖν). Εὐτυχῶ, prosper, Δημόκριτος 180 ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μέν ἐστι κόσμος, ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον. Πρβλ. εὐδαιμονεῖν.

εὐτυχής (συνών. ὀλβιος, ἀντίθ. δυστυχής, δυσάνολβος, δειλός, δειλαιο). Εὐτυχισμένος, happy, Δημόκριτος 286 εὐτυχὴς ὁ ἐπὶ μετρίοισι χρήμασιν εὐθυμεόμενος. Πρβλ. εὐθυμος, δυσδαίμων.

εὐτυχία (ἀντίθ. δυστυχία). Εὐτυχία/εὐημερία, happiness/prosperity, Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὐρεῖν εὖπορον. Πρβλ. εὐθυμία, εὐδαιμονία.

εὐφημος. Εὐφημος/ἐπαινετικός, honorific/commendable, Ξενοφάνης 1.14 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.

εὐφρόνη (ἀντίθ. ἡμέρη). Νύχτα, night, Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεται ἐαυτῷ ἀποσβεσθεὶς ὄψεις 57 ὅστις ἡμέρην καὶ εὐφρόνῃν οὐκ ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἐν 67 ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνῃ, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμὸς 99 εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἔνεκα τῶν ἄλλων ἄστρον εὐφρόνῃ ἂν ἦν.

εὐφροσύνη. Εὐφροσύνη/χαρά, gladness, Ξενοφάνης 1.4 κρατὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης.

εὐφρων. Φρόνιμος/χρηστός, prudent/decent, Ξενοφάνης 1.13 εὐφρονας ἄνδρας. Πρβλ. ἀγαθός.

εὐφυής (ἀντίθ. ἀφυής). Ἐκ φύσεως πρόσφορος, by nature fit/suitable, Δημόκριτος 56 τὰ καλὰ γνωρίζουσι καὶ ζηλοῦσιν οἱ εὐφύες πρὸς αὐτὰ 109 οἱ φιλομεμφέες εἰς φιλίην οὐκ εὐφύες.

εὐφωνος (ἀντίθ. δύσφωνος). Εὐφωνος/εὐηχος, euphoniος, Δημόκριτος 186 (τίτλ.) Περὶ εὐφώνων καὶ δυσφώνων γραμμάτων.

εὐχαρις. Εὐχάριστος/ἄξιαγάπητος, agreeable/amiable, Δημόκριτος 104 γέρον εὐχαρις ὁ αἰμύλος καὶ σπουδαιόμυθος.

εὐχεσθαι 1. Προσεύχομαι/δέομαι, pray/supplicate, Ξενοφάνης 1.15 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια προήσσειν

Ἡράκλειτος 5 καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὖ χ ο ν τ α ι Ἐμπεδοκλῆς 131 εὖ χ ο μ έ ν ω νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια. Πρβλ. ἄντεσθαι 2. Καυχιέμαι, Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τὸ δ' ὅλον πᾶς εὖ χ ε τ α ι εὐρεῖν.

εὐχή. Δέηση, prayer, Δημόκριτος 234 ὑγιείην εὖ χ ῆ σ ι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι.

εὐώδης. Εὐωδιαστός, sweet scented, Ξενοφάνης 1.3 εὖ ὤ δ ε ς μύρον ἐν φιάλῃ.

εὐφρίσκειν. Εὐρίσκω/ἐπινοῶ, find/contrive, Ξενοφάνης 18.2 χρόνῳ ζητοῦντες ἐ φ ε υ ρ ί σ κ ο υ σ ι ν ἄμεινον. Πρβλ. εὐρίσκειν.

ἐφημέριος (συν. βροτός). Θνητὸς/ἐφήμερος, mortal/ephemeral, Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θέμις ἐστὶν ἐ φ η μ ε ρ ί ο ι σ ι ν ἀκούειν 131 εἰ γὰρ ἐ φ η μ ε ρ ί ω ν ἕνεκέν τις. Πρβλ. ἄνθρωπος.

ἐφιέναι. Ἐπιτρέπω/παραδέχομαι, allow/admit, Παρμενίδης 8.12 ἐ φ ή σ ε ι πίστιος ἰσχύς.

ἐφίεσθαι. Ἐπιθυμῶ, desire, Δημόκριτος 73 ἀνυβρίστως ἐ φ ί ε σ θ α ι τῶν καλῶν.

ἐφικτός (ἀντίθ. ἀδύνατος). Ἐφικτὸς/κατορθωτός, possible/achievable, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐ φ ι κ τ α ί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι 59 οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐ φ ι κ τ ό ν, ἣν μὴ μάθη τις. || **ἐφικτόν** (ἐστί). Ἐμπεδοκλῆς 133 οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐ φ ι κ τ ό ν ἡμετέροις.

ἔχειν 1. Ἐχω/κατέχω, have/possess, Ξενοφάνης 2.4 καὶ πνυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔ χ ω ν 15 ἀλλ' εἰ χειῖρας ἔ χ ο ν βόες ... θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν τοιαῦθ' οἷόν περ καὐτοὶ δέμας εἰ χ ο ν Ἡράκλειτος 2 ζῶουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔ χ ο ν τ ε ς φρόνησιν 40 πολυμαθίῃ νόον ἔ χ ε ι ν οὐ διδάσκει 45 οὕτω βαθὺν λόγον ἔ χ ε ι 78 ἦθος γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔ χ ε ι γνώμας, θεῖον δ' ἔ χ ε ι Φιλόλαος 4 καὶ πάντα γὰρ μὰν τὰ γιγνωσκόμενα ἀριθμὸν ἔ χ ο ν τ ι Διογένης 3 ὥστε πάντων μέτρα ἔ χ ε ι ν